

HUMANEDGAZET

Kerstreis 2017

De tijd vooraf aan de reis was spannend. Zou de reis wel door kunnen gaan? Paul zijn laatste bestraling was 24 november en zou hij wel fit genoeg zijn om op reis te gaan. Wonderwel heeft hij geen last gehad van zijn bestralingen en zijn we met nog meer enthousiasme op reis gegaan naar Kroatië. De auto volgeladen en 5 december gingen we op pad met een stapel exemplaren van het Nieuwe Testament en de kinderbijbels achter mijn bestuurdersstoel. Ik voelde me hierdoor gestrekt en kon de hele wereld aan. Onderweg zagen we een uitgebrande bus en een vrachtwagen op zijn kop waar de wielen nog van draaide. Wanneer je reist hoop je altijd deze ellende aan je voorbij te laten gaan. We hadden een prachtig programma gemaakt voor de hele week. Dit programma werd elke dag weer in het water gegooid door een hotel wat geen plaats voor ons had. Een predikant die een begrafenis had en onze René was gevraagd om een afscheidsdienst in Nederland te leiden. Dus hij vloog naar Nederland. René en zijn vrouw Helga zijn onze contactpersonen in Kroatië. René heeft 14 jaar als Predikant voor het Leger des Heils gewerkt in Terneuzen. Zes jaar geleden hebben zij zich gevestigd in Kroatië om hier als levensontdekkers de eenzame ouderen en hulpbehoevenden in de afgelegen dorpen te bezoeken en te ondersteunen in hun noden.

En toen kregen we ook nog een berg sneeuw. Maar wat er ook gebeurde, wij startten onze dag vol goede moed en bezochten heel veel eenzame ouderen in de bergen rondom Karlovac. Op de dagen dat ik zelf de bergen in moest rijden waren de wegen schoon en op de dag dat er te veel sneeuw lag voor mijn auto reden we met een 4x4 drive met Nenad en Zorica de bergen in. We hebben nog nooit zoveel mensen bezocht als tijdens deze reis. De lucht was blauw, de bomen wit door de rijp of dik besneeuwd en wij gingen er met onze tassen met voedsel, kleding en dekens doorheen. Wij troffen twee mannen aan met een rugzak en spijkers onder hun schoenen met een zak met stro. Wat gaan jullie doen vroegen we aan de heren in de middle of nowhere. "Wij gaan alle kerkjes in de bergen af en brengen deze in een kerstsfeer". Deze heren waren van een bepaalde organisatie en wezen ons op hun embleem op de rugzakken. Wij hebben ze het Nieuwe Testament aangeboden en zij waren zo verrast dat wij vreemdelingen het woord van God aan het uitdelen waren in hun taal. Het was een hele warme ontmoeting nadat we net geconfronteerd waren met het slachten van een varken wat er volop wordt gedaan in de dorpen voor de Kerst.

De eenzame ouderen waren weer erg blij met ons bezoek. Hier en daar wat warme schoenen, laarzen en kleding gepast. Dekens en voedselpakketten geschonken. Voor al deze mensen is eigenlijk ons bezoek al voldoende. Het maakt niet uit wat we meebrengen. Alles is goed. Zij hebben niets en kunnen dus ook alles gebruiken. Voor het eerst hadden we dit jaar kinderbijbels mee en het Nieuwe Testament. De oudjes waren het meest blij met de kinderbijbels. Vele van hen kunnen niet lezen, zijn analfabeet. De plaatjes in de bijbels deed hen herinneren aan de Bijbelstudie die zij als kind hadden gehad en gingen daar ook over vertellen. Onze Martha is 80plus en was zo blij met haar kinderbijbel dat ze deze ging kussen. Het zwarte rokje wat we voor haar meebrachten zou ze aantrekken op Kerstavond als zij naar de kerk zou gaan. Met ons bezoek brachten we Martha al helemaal in Kerst stemming. Veel oudere die we bezoeken dragen zwarte kleding, dus hebben we altijd veel zwart goed bij ons. Gelukkig hadden we ook een wandelstok bij ons, want de moeder van 85 kon door haar versleten heup haar gehandicapte dochter die de hele dag in bed ligt bijna niet meer verzorgen. De dochter staat op een lijst voor opname in een soort verpleeghuis. Haar benen zien er uit als olifanten poten

met nagels waar je van schrikt. Een ambulance kan haar niet uit huis halen. Gezien haar gewicht heb je daar 8 sterke mannen voor nodig. Een ongelofelijke situatie waar wij dozen met wol naar toe brengen. Moeder en dochter vullen hun dag met breien. Het is goed. Zij zijn blij en daar gaat het om.

Wij bezoeken de boer met 4 koeien die op de top van een berg woont. René heeft samen met Bert een Nederlander die ook al jaren in deze omgeving woont en hier zending is een zonnepaneel geplaatst. Nu heeft hij licht in zijn woning en dat na een leven lang zonder Electra! René schakelt met regelmaat Bert zijn hulp in. René kan alleen de vele ouderen niet frequent genoeg bezoeken. Hij is heel blij met de assistentie van Bert. Hij beheerst de Kroatische taal heel goed. René en Helga kunnen inmiddels hun mondje ook prima roeren in het Kroatisch. Hun zoontje Dieter van net 5 spreekt alleen Kroatisch met zijn vriendjes, maar niet met volwassenen.

Al met al hebben Paul en ik weer een geweldige reis mogen maken en vele eenzame ouderen kunnen verblijden met een voedselpakket, kleding, dekens en andere verwennerijen. Vele hebben ons gesteund met geld, kleding, eigen gemaakte dekens en andere spullen. Dank aan allen die er voor gezorgd hebben dat deze mensen een mooie Kerst hebben gekregen.

Speciale dank aan de mensen die voor de kleding hebben gezorgd voor het gezin Balaban. Dit gezin woont in een

piep klein huisje waar twee eenpersoonsbedden en een babyledikant in staat. Vader en moeder hebben beide een zoon in bed en de jongste zoon slaapt in het ledikantje. De keuken is zwart geblakerd, doordat er op een houtvuur gekookt wordt. De burgemeester heeft gevraagd of wij voor dit gezin kunnen zorgen. Vader werkt als bouwvakker en verdient 241euro per maand. Dat is het standaard minimum loon. De burgemeester betaalt het bus en schoolgeld voor de kinderen van 7 en 14 jaar. De jongste zoon wordt in April 2 jaar hij rent nu net als zijn oudere broers achter de bal aan. Dit gezin kan zo niet blijven wonen. Aan deze woonsituatie moet een einde komen. René onderzoekt wat de gemeente kan doen en wat wij daarin kunnen gaan betekenen.

Wordt vervolgd.....

Paul Versloot en Marina Molenaars

Hulpvragen voor het transport voorjaar 2018

Wol, witte lakens, damesschoenen t/m maat 43, herenschoenen t/m maat 46.

Stevige houten klapstoelen.

Heeft u zaken waarvan u denkt dat de ouderen die goed kunnen gebruiken, stuur dan a.u.b. een mailtje.

We nemen dan direct contact op.

Wilt u zelf sponsor zijn of de helpende hand bieden?

Neem dan contact op met Walter van Abswoude, telefoon 071-3610112, of met

Hans Uitdenbogerd, telefoon 06 54 687515

of mail naar mail@humaned.nl.

Humaned is ingeschreven bij de KvK onder nr. 34139587 (anbi fiscaal nr. 817059878).

Het volgende transport is van 8-15 april 2018

